NORGES HØYESTERETT

Den 22. august 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Matheson og Ringnes i

HR-2018-1564-U, (sak nr. 18-111085STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Trond Dyvik)

mot

Påtalemyndigheten (statsadvokat Johan Øverberg)

avsagt slik

K J E N N E L S E:

(1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte anke i straffesak fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 andre ledd.

(2) Ved Nedre Romerike tingretts dom 16. april 2018 ble A, født 00.00.1964, dømt for to overtredelser av straffeloven § 311. Straffen var fellesstraff med Borgarting lagmannsretts dom av 11. oktober 2016 som gjaldt et tilsvarende forhold, og ble satt til fengsel i 100 dager.

(3) A anket til Eidsivating lagmannsrett over lovanvendelsen under skyldspørsmålet og straffutmålingen. Forsvareren viste i støtteskriv inngitt 4. mai 2018 blant annet til at A i tiltalens post a) er domfelt for skriftlige dialoger om overgrep mot barn på internettfora og mobil. Det ble anført at denne type en-til-en-kommunikasjon ikke omfattes av straffeloven (2005) § 311. Subsidiært ble det anført at straffen har blitt for streng, idet det ikke er tatt tilstrekkelig hensyn til at handlingene ikke har noen kobling til virkelige, utførte overgrep.

(4) Eidsivating lagmannsrett traff 8. juni 2018 beslutning med slik slutning:

> **"Anken nektes fremmet."**

(5) *A* har anket over lagmannsrettens beslutning. Anken gjelder saksbehandlingen, og det er i korte trekk anført: Lagmannsrettens begrunnelse viser ikke i tilstrekkelig grad at lagmannsretten har tatt stilling til den sentrale anførsel i anken over lovanvendelsen om at private samtaler mellom to personer rammes av straffeloven (2005) § 311. I forhold til reaksjonsfastsettelsen er det uklart om lagmannsretten har vektlagt at de seksuelle skildringene som tiltalen gjelder, ikke har sammenheng med reelle overgrep mot barn. Det burde også vært uttrykkelig vurdert om det skulle vært reagert med betinget dom på vilkår om behandling.

(6) *Påtalemyndigheten* har anført at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil ved lagmannsrettens beslutning.

(7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:

(8) Ankeutvalgets kompetanse er etter straffeprosessloven § 321 sjette ledd begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling. Etter rettspraksis omfatter dette blant annet om lagmannsretten har vurdert spørsmålet om hvorvidt anken skal tillates fremmet etter riktig vurderingstema, og om det skjønnet lagmannsretten har utøvd, er forsvarlig, herunder om det ut fra retts- og bevisspørsmålene i saken var forsvarlig å nekte anken fremmet på grunnlag av skriftlig og ~~forsvarlig~~ *forenklet** behandling, jf. Rt-2015-1513 avsnitt 8 med videre henvisning.

(9) For så vidt gjelder anken over lovanvendelsen under skyldspørsmålet finner ankeutvalget det enstemmig klart at anken kan forkastes med hjemmel i straffeprosessloven § 387 a.

(10) Når det derimot gjelder straffutmålingen, har ankeutvalget funnet lagmannsrettens begrunnelse mangelfull. Saken gjelder en straffbar handling som det finnes lite rettspraksis om, og straffenivået for et slikt forhold har aldri vært prøvd av Høyesterett. Lagmannsretten viser til én tidligere lagmannsrettsdom, men den gjelder forrige sak hvor A ble dømt for en tilsvarende overtredelse. Likevel inneholder lagmannsrettens beslutning ingen vurdering av hva straffenivået bør være for overtredelser av den aktuelle karakter, idet lagmannsretten har nøyd seg med å vurdere om det var riktig å avsi fellesdom med en tidligere betinget dom samt å gjengi enkelte mer generelle vurderinger av straffverdigheten av den aktuelle overtredelsen.

(11) Som fremhevet i Rt-2015-1513 ville dette kunne være en tilstrekkelig begrunnelse dersom det var tale om et oversiktlig saksforhold på et område der straffenivået er fastlagt gjennom høyesterettspraksis. Saken her gjelder imidlertid straffutmålingen på et område hvor det er svært lite rettspraksis. Det foreligger ingen høyesterettsdommer – bare én kjent lagmannsrettsdom.

(12) Ankeutvalget har etter dette kommet til at det ikke var forsvarlig å nekte As anke over straffutmålingen fremmet til ankebehandling. Lagmannsrettens beslutning må etter dette oppheves for så vidt gjelder reaksjonsfastsettelsen.

(13) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G:

Lagmannsrettens beslutning oppheves for så vidt gjelder avgjørelsen av reaksjonsspørsmålet.

Wilhelm Matheson	Magnus Matningsdal	Arne Ringnes
(sign.)	(sign.)	(sign.)

**Rettet 3. september 2018 med hjemmel i straffeprosessloven § 44.*

Riktig utskrift: